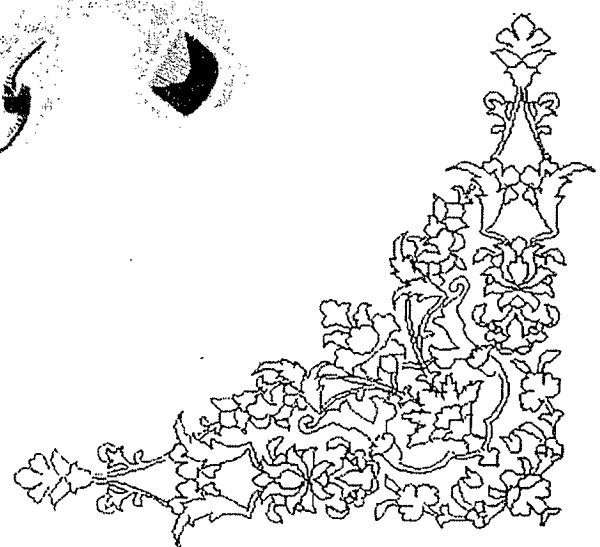
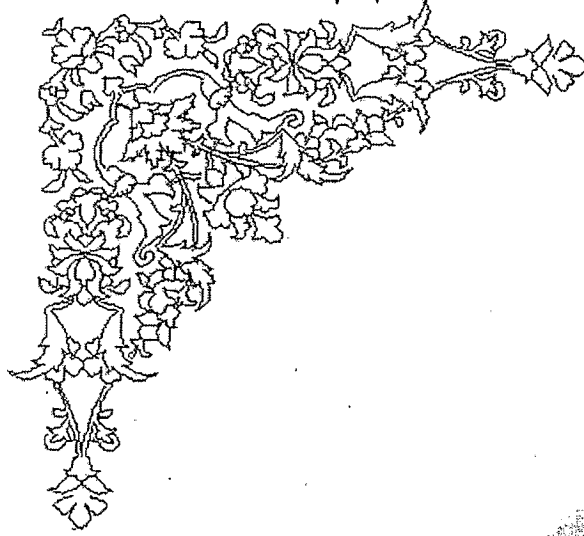
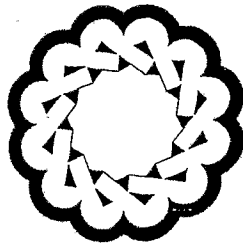

۸۷/۱/۱۶۹
۸۷/۱/۱۶

سبحان الله العظيم
الحمد لله رب العالمين

۸۷/۱/۱۶

دانشگاه ولی عصر

دانشکده علوم

گروه ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ی ریاضی محض
گرایش آنالیز

عنوان پایان نامه:

فضای هم مدار متناظر با یک قاب پیوسته

استاد راهنما

دکتر محمدعلی دهقان

دانشجو:

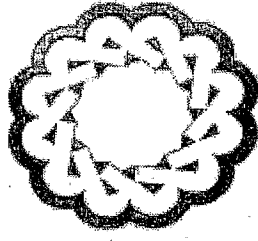
محمدعلی حسنخانی فرد

خرداد ۱۳۸۷

۱۰۷۵۵۷

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۱۳۸۷ / ۱۰ / ۵

دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

دانشکده علوم پایه

گروه ریاضی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی ریاضی گرایش محض آقای محمدعلی حسنخانی فرد

تحت عنوان:

فضای هم‌مدار متناظر با یک قاب پیوسته

در تاریخ ۸۷/۳/۲۳ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه .. عالی .. به تصویب نهایی رسید.

امضاء

۱- استاد راهنمای پایان نامه دکتر محمدعلی دهقان با مرتبه‌ی علمی دانشیار

امضاء

۲- داور خارج از گروه دکتر اکبر نظری با مرتبه‌ی استادیار

امضاء

۳- داور داخل گروه دکتر احمد صفاپور با مرتبه‌ی علمی استادیار

کلیه‌ی حقوق مادی مترتب بر
نتایج مطالعات، ابتکارات و
نوآوری ناشی از تحقیق موضوع
پایان‌نامه متعلق به دانشگاه
ولی‌عصر رفسنجان است

سپاسگزاری

خدای بزرگ را شاکرم که به من کمک کرد تا این تحقیق را به پایان برسانم . اینک که با عنایت خداوند متعال این پایان نامه به سرانجام رسید، وظیفه خود می دانم از خانواده عزیزم تشکر نمایم که همیشه در مشکلات مرا یاری کردند. برایتان آرزوی سلامتی و موفقیت دارم. از استاد راهنمای بزرگوالم جناب آقای دکتر دهقان که در تمام طول این مدت مرا از راهنماییهای ارزنده شان بی نصیب نگذاشتند، تشکر می نمایم. از خدای بزرگ آرزوی سلامتی و سرفرازی برای ایشان و خانواده محترمشان دارم.

همچنین از داوران محترم این پایان نامه جناب آقای دکتر نظری و جناب آقای دکتر صفاپور، نماینده محترم تحصیلات تکمیلی، سرکار خانم دکتر سعیدی سپاسگذاری می نمایم. نیز از همه دانشجویان ورودی ۸۳ و ۸۴ که در طول مدت تحصیل مرا یاری کردند تشکر می کنم.

تقدیم به روح پدر و پدرخانم بزرگواریم و بهترین عزیزانم
مادر و مادرخانم مهربانم، همسر فداکارم و فرزند دلبندم ابوالفضل

بسمه تعالی

چکیده

یک قاب پیوسته خانواده‌ای از بردارها در یک فضای هیلبرت است که هر عضو دلخواه فضا را با یک نمایش پیوسته تولید می‌کنند. ما متناظر با یک قاب پیوسته فضای باناخی می‌سازیم که فضای هم مدار نامیده می‌شود. یک قاب پیوسته تعمیم یافته یک خانواده از عملگرهای خطی و کراندار روی یک فضای هیلبرت H است که هر عضو دلخواه H را با یک نمایش پیوسته تولید می‌کنند. قاب‌های پیوسته تعمیم یافته تعمیم طبیعی قاب‌های پیوسته و قاب‌های گسسته در فضاهای هیلبرت هستند که شامل تعداد زیادی از تعمیم‌های جدید قاب‌ها می‌شوند. در این رساله ما برای یک قاب پیوسته تعمیم یافته فضاهای باناخ مناسبی متناظر می‌کنیم که فضای هم مدار تعمیم یافته نامیده می‌شوند، مشروط بر این که قاب در یک شرط انتگرالی خاص صدق کند. همچنین دو کلاس از فضاهای هم مدار تعمیم یافته وابسته به یک قاب پیوسته تعمیم یافته، دوگان استاندارد و بعضی نتایج آنها مورد مطالعه هستند.

فهرست مندرجات

۶	۱	قاب های پیوسته
۶	۱.۱	مقدمات
۱۴	۲.۱	قاب های پیوسته
۳۰	۲	فضاهای هم مدار
۳۰	۱.۲	جبرهای باناخ توابع انتگرالی و وزنها
۵۰	۲.۲	فضای هم مدار متناظر بایک قاب پیوسته
۸۵	۳.۲	موضعی سازی قاب های پیوسته

۱۰۴	۳	فضاهای هم مدار تعمیم یافته
۱۰۴	۱.۳	قاب های پیوسته تعمیم یافته
۱۱۴	۲.۳	فضای هم مدار تعمیم یافته
۱۲۱	۴	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی
۱۲۴	۵	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

پیشگفتار

مشخصه اصلی یک پایه $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ در فضای هیلبرت \mathcal{H} این است که هر $f \in \mathcal{H}$ می تواند به عنوان یک ترکیب خطی از عناصر f_k با ضرایب یکتا نشان داده شود. یک قاب نیز دنباله ای چون $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ از اعضای \mathcal{H} است که اجازه می دهد هر $f \in \mathcal{H}$ به صورت یک ترکیب خطی از عناصر f_k نوشته شود که به هر جهت ضرایب متناظر لزوما یکتا نیستند. بنابراین یک قاب ممکن است پایه نباشد که در نگاه اول به نظر بی استفاده می آید، اما در عمل این خاصیت تبدیل به یک مزیت شده است. یعنی ما در انتخاب ضرایبی که برای کاربردهای واقعی تناسب دارند، آزادی داریم.

تاریخ قابها مثال خوبی از توسعه ریاضیات است. قابها برای اولین بار در سال ۱۹۵۲ در مقاله بنیادی توسط دافین و شفر^۱ معرفی شدند [6]. آنها از آن به عنوان ابزاری برای مطالعه سریهای فوریه غیر هارمونیک استفاده کردند. از قرار معلوم در آن زمان اهمیت این مفهوم توسط جامعه ریاضی تشخیص داده نشد و تقریباً ۳۰ سال طول کشید تا نگرش های بعدی به ظهور برسند. در سال ۱۹۸۰ یانگ^۲ کتابی نوشت که شامل حقایق اساسی در زمینه سریهای فوریه غیر هارمونیک بود. قابها در چکیده آن معرفی شدند و مجددا در متن سریهای فوریه غیر هارمونیک قرار گرفتند. سپس در سال ۱۹۸۵ ویا شروع دوره نظریه موجک دوبشی، گراسمان و میر^۳ [۵] مشاهده کردند که می توان از قابها برای پیدا کردن سری توابع در $L^2(\mathbb{R})$ درست شبیه به همان بسطی که در پایه های متعامد یکه استفاده می شود، بهره

^۱Duffin and schaefer

^۲Young

^۳Daubechies, Grossman and Meyer

گرفت. این زمانی بود که بسیاری از ریاضیدانها به اهمیت موضوع پی بردند، این نکته با توجه به مقاله اساسی دوشی و کتابش و مقاله تحقیقی مشترک هیل-والنات^۴ روشن تر شد. از آن موقع تا کنون شمار مقالاتی که به موضوع قابها پرداخته اند به نحو چشمگیری افزایش یافته است. اکنون خلاصه ای از مطالب این پایان نامه ارائه می دهیم.

این پایان نامه در سه فصل تنظیم شده است، در فصل اول مقدماتی از آنالیز حقیقی و آنالیز تابعی بویژه برخی مفاهیم و قضایای مربوط به نظریه عملگرها روی فضاهای هیلبرت، همچنین مبانی نظریه قابهای پیوسته در فضاهای هیلبرت آورده شده است.

در فصل دوم ابتدا جبرهای باناخ توابع انتگرالی معرفی شده و در ادامه برای یک فضای تابعی Y که در دو شرط خاص صدق می کند و متناظر با یک قاب پیوسته، دو فضای هم مدار COY و \overline{COY} ساخته و قضایای مربوطه ارائه شده است. در ادامه این فصل با استفاده از مفهوم موضعی سازی قابهای پیوسته حالاتی که دو فضای هم مدار ذکر شده مساوی می شوند آورده شده است.

در فصل سوم ابتدا قابهای پیوسته تعمیم یافته تعریف شده و بعضی قضایای مقدماتی آنها ثابت می شود. سپس طی مراحل شبيه آنچه در فصل دو آمده است، فضاهای هم مدار با این قابها ساخته شده است.

فصل ۱

قاب های پیوسته

۱.۱ مقدمات

در این بخش برخی مفاهیم اولیه و پیش نیازها که در فصل های بعد این پایان نامه مورد نیاز می باشد آورده شده است. این مطالب برگرفته از کتابها و مقالات مختلفی است که جزء مراجع می باشند.

تعریف ۱.۱.۱ [10] گردایه \mathcal{M} از زیرمجموعه های مجموعه X رایک σ -جبر روی X گوئیم

اگر \mathcal{M} از خواص زیر بهره مند باشد:

$$(۱) X \in \mathcal{M},$$

$$(۲) \text{هرگاه } A \in \mathcal{M}, \text{ آنگاه } A^c \in \mathcal{M},$$

$$(۳) \text{هرگاه به ازای } n = 1, 2, 3, \dots, A_n \in \mathcal{M} \text{ آنگاه } \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \in \mathcal{M}.$$

تعریف ۲.۱.۱ [10] تابع μ که بر یک σ -جبرمانند \mathcal{M} تعریف شده و بردش در $[0, \infty]$ باشد یک اندازه مثبت نامیده می شود هرگاه: (۱) $\mu(\emptyset) = 0$ ، (۲) برای دنباله‌ی $\{A_n\}_{n=1}^{\infty}$ از

$$\mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) = \sum_{n=1}^{\infty} \mu(A_n), \mathcal{M} \text{ اعضای دو به دو مجزا}$$

تعریف ۳.۱.۱ [10] یک تابع اندازه که روی σ -جبر تولید شده توسط مجموعه های باز تعریف می شود را یک اندازه برل می نامیم.

تعریف ۴.۱.۱ [10] فرض کنید μ یک اندازه برل روی فضای توپولوژیک X و E یک زیر مجموعه برل از X باشد. μ روی E منظم خارجی است اگر

$$\mu(E) = \inf\{\mu(U) : U \supseteq E \text{ و } U \text{ مجموعه‌ی باز}\}$$

و μ روی E منظم داخلی است اگر:

$$\mu(E) = \sup\{\mu(K) : K \subseteq E \text{ و } K \text{ مجموعه‌ی فشرده}\}$$

اگر μ روی همهٔ زیرمجموعه های برل X منظم داخلی و خارجی باشد، گوئیم μ یک اندازه منظم است.

تعریف ۵.۱.۱ [11] یک اندازه رادون روی X یک اندازه برل روی X است که روی زیرمجموعه های فشرده، متناهی، روی زیرمجموعه های برل، منظم خارجی و روی زیرمجموعه های باز، منظم داخلی است.

تعریف ۶.۱.۱ [17] فرض کنید V یک فضای برداری حقیقی یا مختلط باشد و $\|\cdot\| : V \rightarrow \mathbb{R}$ یک تابع با مقادیر حقیقی باشد به طوری که به ازای هر $x, y \in V$ و هر اسکالر α داشته باشیم:

$$\text{الف) } \|x\| \geq 0 \text{ و } \|x\| = 0 \text{ اگر و تنها اگر } x = 0$$

$$\text{ب) } \|\alpha x\| = |\alpha| \|x\|$$

$$\text{ج) (نامساوی مثلث) } \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$$

در این حالت $\|\cdot\|$ یک نرم روی V نامیده می شود و زوج $(V, \|\cdot\|)$ را یک فضای نرمدار می گوئیم.

اگر V یک فضای نرمدار باشد و برای هر $x, y \in V$ قرار دهیم: $d(x, y) = \|x - y\|$ آنگاه به وضوح d یک متر روی V است. بنابراین هر فضای نرمدار یک فضای متری است. d را متر تولید شده توسط نرم می نامیم.

تعریف ۷.۱.۱ [17] فضای نرمدار X یک فضای باناخ است هرگاه X نسبت به متر تولید شده توسط نرم کامل باشد. بدین معنی که هر دنباله کوشی مانند $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ نسبت به متر تولید شده توسط نرم همگرا به یک $x \in X$ باشد.

مثال ۸.۱.۱ [10] فرض کنید $1 \leq p < \infty$ در این صورت

$L^p = \{f : X \rightarrow \mathcal{C} \mid \|f\|_p < \infty\}$ که در آن $\|f\|_p = [\int_X |f(x)|^p d\mu(x)]^{\frac{1}{p}}$ ، یک فضای باناخ است.

تعریف ۹.۱.۱ [10] فرض کنید V یک فضای برداری باشد. تابع $(\cdot, \cdot) : V \times V \rightarrow \mathcal{C}$ را یک ضرب داخلی بر V گوئیم هرگاه:

$$(۱) \text{ برای هر } x \in V \text{ و } \langle x, x \rangle \geq 0 \text{ و } \langle x, x \rangle = 0 \text{ اگر و تنها اگر } x = 0 \text{ باشد.}$$

$$\langle x + y, z \rangle = \langle x, z \rangle + \langle y, z \rangle, \quad x, y, z \in V \text{ برای هر } (۲)$$

$$\langle \alpha x, y \rangle = \alpha \langle x, y \rangle, \quad \alpha \in \mathcal{D} \text{ و هر } x, y \in V \text{ برای هر } (۳)$$

$$\langle x, y \rangle = \overline{\langle y, x \rangle}, \quad x, y \in V \text{ برای هر } (۴)$$

زوج (V, \langle, \rangle) را فضای ضرب داخلی گوئیم.

لم ۱۰.۱.۱ [10] هر فضای ضرب داخلی با $\|x\| := [\langle x, x \rangle]^{\frac{1}{2}}$ (نرم حاصل از ضرب داخلی) یک فضای نرم داراست.

تعریف ۱۱.۱.۱ [10] فضای ضرب داخلی X که با نرم حاصل از ضرب داخلی باناخ می شود را یک فضای هیلبرت گویند. فضاهای هیلبرت رده خاصی از فضاهای باناخ را تشکیل می دهند. بنابراین تمام قضایای در مورد فضاهای باناخ درباره فضاهای هیلبرت نیز برقرار است.

تعریف ۱۲.۱.۱ [10] فرض کنید H یک فضای هیلبرت و $x, y \in H$. آنگاه بردارهای x و y را متعامد می نامیم (x بر y عمود است) اگر $\langle x, y \rangle = 0$ و در این صورت می نویسیم: $x \perp y$

قضیه ۱۳.۱.۱ [10] فرض کنید X یک فضای ضرب داخلی باشد. در این صورت برای هر x و y در X داریم:

$$\text{الف) (نامساوی کوشی - شوارتز)} \quad |\langle x, y \rangle| \leq \|x\| \|y\|$$

$$\text{ب) (نامساوی مثلث)} \quad \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$$

$$\text{ج) (قانون متوازی الاضلاع)} \quad \|x + y\|^2 + \|x - y\|^2 = 2(\|x\|^2 + \|y\|^2)$$

تعریف ۱۴.۱.۱ [10] مجموعه $\{u_1, u_2, \dots\}$ در فضای ضرب داخلی X متعامد گفته می شود هرگاه برای هر $j \neq i$ داشته باشیم $u_i \perp u_j$. به علاوه اگر برای هر $i \geq 1$ داشته باشیم $\|u_i\| = 1$ مجموعه را متعامد یکه می نامیم.

قضیه ۱۵.۱.۱ [2] فرض کنید $\{u_n\}_{n=1}^{\infty}$ یک مجموعه متعامد یکه در فضای هیلبرت H باشد. در این صورت شرایط زیر معادلند:

(الف) $\{u_n\}_{n=1}^{\infty}$ یک پایه متعامد یکه برای H است.

(ب) برای هر $x \in H$ داریم: $x = \sum_{n=1}^{\infty} \langle x, u_n \rangle u_n$

(ج) (اتحاد پارسوال) برای هر $x \in H$ داریم: $\|x\|^2 = \sum_{n=1}^{\infty} |\langle x, u_n \rangle|^2$

(د) $\overline{\text{Span}}\{u_n\}_{n=1}^{\infty} = H$

تعریف ۱۶.۱.۱ [10] فرض کنید $0 < p < \infty$. آنگاه $l_p(N)$ را به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$l_p(N) := \left\{ \{x_n\}_{n \in N} : \sum_{n \in N} |x_n|^p < \infty \right\}.$$

قضیه ۱۷.۱.۱ [10] (قضیه فیثاغورث) اگر $f \perp g$ باشد آنگاه:

$$\|f + g\|^2 = \|f\|^2 + \|g\|^2.$$

تعریف ۱۸.۱.۱ [17] اگر H و K دو فضای هیلبرت باشند و $T: H \rightarrow K$ یک تبدیل خطی

باشد تابع $\| \cdot \|$ روی فضای تبدیل های خطی از H به K را به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$\|T\| = \sup \{ \|Tx\| : x \in H, \|x\| \leq 1 \}$$

اگر $\|T\| < \infty$ گوئیم T کراندار است. تابع تعریف شده فوق روی فضاهای تبدیل خطی کراندار از H به K تشکیل یک نرم می دهد.

تعریف ۱۹.۱.۱ [17] مجموعه‌ی همه‌ی تبدیلات خطی و کراندار از H به K را با نماد $B(H, K)$ نمایش می دهیم و اگر H و K با هم برابر باشند از نماد $B(H)$ به جای $B(H, K)$ استفاده می کنیم و به عناصر آن عملگر می گوئیم. همچنین مجموعه همه تبدیلات خطی و کراندار از H به H را با نماد $H^* = B(H, H)$ نشان داده و آن را دوگان H می نامیم.

قضیه ۲۰.۱.۱ [17] اگر $T \in B(H, K)$ آنگاه عملگر یکتای $T^* \in B(K, H)$ وجود دارد به طوری که برای هر $x \in H$ و $y \in K$ داریم:

$$\langle Tx, y \rangle = \langle x, T^*y \rangle$$

بعلاوه $\|T\| = \|T^*\|$ و به T^* الحاقی T گفته می شود.

تعریف ۲۱.۱.۱ [17] فرض کنید $S, T \in B(H)$. آنگاه:

الف) عملگر S خود الحاق است هرگاه $S = S^*$ یعنی برای هر $x, y \in H$ داریم:

$$\langle Sx, y \rangle = \langle x, Sy \rangle$$

ب) عملگر S مثبت است هرگاه برای هر $x \in H$ ، $\langle Sx, x \rangle$ مثبت باشد و در این حالت می

نویسیم: $S \geq 0$

ج) گوئیم $S \geq T$ هرگاه $S - T \geq 0$

لم ۲۲.۱.۱ [17] هر عملگر مثبت خود الحاقی است .

تعریف ۲۳.۱.۱ [17] فرض کنید X, Y فضاهاى نرمدار باشند. تبدیل خطی $T: X \rightarrow Y$ را از پایین کراندار گوئیم، هرگاه $B > 0$ موجود باشد به طوری که برای هر $x \in X$ ،

$$B\|x\| \leq \|Tx\|.$$

تعریف ۲۴.۱.۱ [10] نرمهای $\|\cdot\|$ و $\|\cdot\|_1$ را روی فضای برداری X هم ارز گویند، هرگاه اعداد مثبت c_1 و c_2 وجود داشته باشد بطوری که برای هر $x \in X$ ،

$$c_1\|x\|_1 \leq \|x\| \leq c_2\|x\|_1.$$

قضیه ۲۵.۱.۱ [17] اگر H_1 و H_2 دو فضای هیلبرت و $T \in B(H_1, H_2)$ ، آنگاه شرایط زیر برقرارند:

$$\text{الف) } N(T) = R(T^*)^\perp,$$

$$\text{ب) } N(T^*) = R(T)^\perp,$$

$$\text{ج) } \overline{R(T)} = N(T^*)^\perp,$$

$$\text{د) } \overline{R(T^*)} = N(T)^\perp.$$

قضیه ۲۶.۱.۱ [10]: اگر M یک زیرفضای بسته از فضای هیلبرت H باشد، آنگاه:

$$H = M \oplus M^\perp$$

تعریف ۲۷.۱.۱ [17] اگر X یک فضای برداری باشد آنگاه عملگر خطی $P: X \rightarrow X$ یک تصویر نامیده می شود هرگاه $P^2 = P$. اگر M برد عملگر P باشد، آنگاه $P: X \rightarrow X$ یک تصویر برو گفته می شود.

تعریف ۲۸.۱.۱ [17] فرض کنید H یک فضای هیلبرت و $P \in B(H)$ چنان باشد که

$$P^2 = P \quad (۱)$$

$$H = N(P) \oplus R(P) \quad (۲)$$

آنگاه P یک تصویر متعامد نامیده می شود.

قضیه ۲۹.۱.۱ [2] اگر T_1, T_2, T_3 سه عملگر خود الحاق روی فضای هیلبرت H باشد

$$T_1 \leq T_2 \text{ و } T_3 \text{ با } T_1, T_2 \text{ جابجا شود، آنگاه داریم: } T_1 T_3 \leq T_2 T_3$$

تعریف ۳۰.۱.۱ [11] یک جبر مختلط A ، یک فضای برداری روی میدان اعداد مختلط

است و ضربی روی A وجود دارد که برای هر $x, y, z \in A$

$$x(y+z) = xy + xz \quad (۱)$$

$$x(yz) = (xy)z \quad (۲)$$

$$(x+y)z = xz + yz \quad (۳)$$

تعریف ۳۱.۱.۱ [11] یک جبر باناخ A یک جبر مختلط است که روی آن نرم وجود دارد، با

این نرم یک فضای باناخ است و برای هر $x, y \in A$ داریم:

$$\|xy\| \leq \|x\| \|y\|.$$

تعریف ۳۲.۱.۱ [11] یک برگشت^۱ روی جبر A یک نگاشت $x \mapsto x^*$ از A به A است که

برای هر $x, y \in A$ و $\lambda \in D$

$$(x + y)^* = x^* + y^* \quad (۱)$$

$$(xy)^* = y^*x^* \quad (۲)$$

$$(\lambda x)^* = \bar{\lambda}x^* \quad (۳)$$

$$(x^*)^* = x \quad (۴)$$

تعریف ۳۳.۱.۱ [11] یک جبر باناخ A مجهز به یک برگشت $x \mapsto x^*$ از A به A را جبر

باناخ^۲ * گویند.

اگر برای هر $x \in A$ داشته باشیم، $\|x^*x\| = \|x\|^2$ آنگاه A یک C^* -جبر نامیده می شود.

۲.۱ قاب های پیوسته

در این بخش تعریف و خواص قاب های پیوسته روی یک فضای هیلبرت ارائه می شود.

تعاریف و قضایای این بخش از مرجع [14] می باشد.

تعریف ۱.۲.۱ فرض کنید μ یک اندازه برل روی فضای توپولوژیک X باشد و \mathcal{N} اجتماع

همه ی زیرمجموعه های باز U از X باشد که $\mu(U) = 0$. در این صورت محمل اندازه ی μ که

^۱ Involution

^۲ Banach * algebra